

ZÂMBET DE SOARE

*Revista Școlii cu cls. I-VIII Petrești
Str. M. Viteazu, Nr. 3
Numărul 6 / 2012*

ISSN 2069 - 1815

De ce „Zâmbet de soare”?

Soarele, ca astru ceresc, e unica sursă naturală de încălzire a omului. El răsare și peste cei buni și peste cei răi, chemând parcă cu razele-i line pe toți oamenii să fie mai buni.

O zi însorită este însăși expresia faptului că Dumnezeu ne iubește, dăruindu-ne încă o dată o fărâmbă din binecuvântările Sale căci ce poate fi mai minunat pe această lume decât soarele și zâmbetul unui copil?

„Zâmbet de soare” se vrea a fi bucuria și inocența copilăriei, împletite armonios cu razele blânde și tămăduitoare ale soarelui.

Un înțelept din antichitate spunea că: „Dacă omul ar privi spre cer mai des, ar deveni mai bun”.

PROF. MARA SIMONA-ANA

Interviu cu d-l Cioară Voicu, președintele asociației "Fanfara Petrești"

1. D-le Cioară Voicu, ați fost elev al școlii din Petrești?

Da am fost elev al școlii din Petrești și m-am mândrit mereu cu acest aspect. În clasele primare am învățat la școala mică, lângă biserica evanghelică, iar școala gimnazială la școala mare, absolvind în anul 1968.

2. Ce școli ați urmat mai departe ?

Împreună cu Vințan Aurel, coleg de promoție, am dat examen și am reușit printre primii la Liceul Militar "Dimitrie Cantemir" din Breaza jud. Prahova. Pentru a vă forma o imagine despre nivelul ridicat al învățământului din Școala Generală din Petrești cred că este suficient să subliniez că la acest examen au concurat elevi din toată țara (8 candidați pe un loc), toți având media de absolvire peste 9.

Ulterior, am absolvit Școala Militară de Ofițeri Activi "Nicolae. Bălcescu" din Sibiu (3 ani), Academia de Înalte Studii Militare din București (2 ani) și mai multe cursuri printre care și un curs postuniversitar de management educațional.

Sunt recunoscător foștilor învățători și profesori care mi-au îndrumat activitatea de învățare în școala generală, cunoștințele acumulate aici și obișnuința de a munci independent, folosindu-mi în întreaga carieră.

3. Sunteți președintele asociației fanfara Petrești ?

Fanfara a fost înființată în anul 1879, având, inițial, numai 8 instrumente. Mai târziu a cunoscut o puternică dezvoltare astfel încât a obținut locul I la faza națională a Festivalului Fanfarelor de Amatori din anul 1970. După revoluție majoritatea instrumentiștilor au emigrat în Germania, singura soluție viabilă pentru revigorare fiind înființarea Asociației "Fanfara Petrești". Deoarece eu m-am ocupat de acest proces am fost ales președinte al asociației, iar d-l Mureșan Ioan este vicepreședintele asociației și dirigior.

4. De când cunoașteți fanfara din Petrești?

Nu pot preciza când am văzut și auzit fanfara pentru prima dată, fiind copil, însă, pot spune că mi-a plăcut și m-a fascinat întotdeauna. Fanfara și activitățile acesteia au reprezentat puternice argumente de mândrie, de "patriotism local" în discuțiile pe care le-am avut mai târziu cu colegii de liceu sau de facultate. Mai ales obiceiul de 1 Mai, defilarea fanfarei prin Petrești însoțită de zeci de copii cu biciclete sau role, este spectaculos și unic în țară.

5. Ce așteptări aveți de la fanfara Petrești?

Deși este o formație de amatori, în sensul că pentru instrumentiștii noștri muzica este un hobby, în ultimii 3 ani fanfara a suferit transformări vizibile nu numai privind uniformele și instrumentele, ci și privind coeziunea și modalitățile de exprimare artistică.

Sper că procesul să fie mai accelerat în perioada următoare, astfel încât în anul 2014, când va împlini 125 de ani de la înființare, fanfara să poată organiza, în cele mai multe condiții, un festival specific.

6. Aveți vreun proiect care include și fanfara copiilor?

Proiectul "Fanfara copiilor din Petrești – renașterea unei tradiții", inițiat de mine și pus în aplicare de Școala cu clasele I-VIII Petrești, cu sprijinul Consiliului Județean Alba, Primăria Municipiului Sebeș, Asociația părinților și Asociația "Fanfara Petrești" nu este, încă, finalizat, în sensul că trebuie implicați mai mulți copii, mai avem nevoie instrumente și uniforme. Eu cred că vor mai trebui 1-2 ani până când vom avea o fanfară a copiilor care să ne reprezinte și în afara județului.

7. Dintre foștii dirijori ai fanfarei, care este dirijorul pentru care păstrați un respect deosebit?

Toți dirijorii au contribuit la înființarea performanțelor fanfarei, dar, cred că între aceștia se remarcă Simon Sommer, pentru locul I pe țară obținut în anul 1970.

Vă mulțumim și vă dorim mult succes!

Interviu luat elevei Georgiana-Maria Petrescu, de la Școala cu cls. I-VIII Petrești

Născută pe 19, într-o seară de noiembrie, Georgiana este elevă a școlii noastre, în clasa a VIII-a A. De-a lungul anilor a strâns numeroase premii și distincții, participând la diverse concursuri și festivaluri naționale, chiar și internaționale.

Bianca: Pentru început, spune-mi trei cuvinte care te definesc cel mai bine.

Georgiana: Comunicativă, ambițioasă și ... perseverentă.

Bianca: Ce ai spune să ne povestești despre începuturile tale muzicale?

Georgiana: Ei bine... pot să spun că totul a început dintr-o joacă... eu singură m-am înscris la un concurs local de muzică populară care, întâmplarea a făcut, să întârzie cu câteva zile. Crezând că s-a anulat m-am resemnat, dar, de fapt, s-a desfășurat după șase zile de la data stabilită. Mi-am surprins părinții trecând preselecția, deși nu aveam nicio pregătire muzicală. Astfel au hotărât să mă înscrie la o clasă de canto.

Bianca: După părerea ta, care ar fi sacrificiile pe care un artist ar trebui să le facă, sacrificii sub acțiunea cărora te afli acum?

Georgiana: De multe ori am fost nevoită să renunț la unele alimente care îmi fac rău vocii (înghețata, sarea și multe altele) sau să-mi sacrific timpul liber pentru repetiții, concerte; dar îmi place și sunt hotărâtă să continui oricât de dificil ar fi!

Bianca: Cum ți-ai descris cariera muzicală?

Georgiana: După cum se știe, am început cu doamna profesoară Adina Hada, care m-a ajutat să descopăr tainele muzicii și să ajung laureată a multor festivaluri. De asemenea, am făcut parte din ansamblul Felician Fărcașu, din Sebeș. În urmă cu un an, m-am înscris la Școala Populară de Artă din cadrul Centrului de Cultură Augustin Bena - Alba Iulia, având-o ca profesoară pe doamna Leontina Fărcaș și mă mândresc cu titlul de Mugur de Tezaur al județului Alba.

Bianca: Pe lângă activitatea muzicală, destul de vastă, am aflat că faci parte dintr-un ansamblu de dansuri populare. Ce ne poți spune despre acesta?

Georgiana: Fac parte din ansamblul folcloric Mugurii Petreștiului cu care am avut multe reușite la concursuri naționale, avându-l ca instructor pe domnul profesor Ioan Maier.

Bianca: Lăsând la o parte activitățile extrașcolare, ce ne-ai putea spune despre tine, ca elevă?

REVISTA ȘCOLII CU CLASELE I-VIII PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

Georgiana: *Pătrund în cunoștințe la Școala cu clasele I-VIII Petrești și îmi iau în serios titlul de elevă, deoarece îmi doresc un viitor sigur, cu o carieră strălucită.*

Bianca: **Ne-ai putea dezvălui materiile tale favorite?**

Georgiana: *Pot spune că mă simt atrasă de limba română și engleză, dar toate materiile îmi plac.*

Bianca: **Bănuiesc că fiind o vedetă ești înconjurată de multe persoane. Ce fel de caractere prezintă acestea ?**

Georgiana: *Sinceră să fiu sunt înconjurată de unele persoane invidioase , care consideră că o fată talentată nu le poate fi prietenă. Nu pot înțelege acest comportament, nu găsesc motivul. Într-o anumită perioadă am simțit că prietenii adevărați nu există. Într-adevăr am foarte multe cunoștințe și prieteni, însă puțini îmi inspiră încredere și reușesc să îmi ajungă la inimă.*

Bianca: **După părerea ta care sunt oamenii cu adevărat talentați?**

Georgiana: *Fiecare om are propriul său talent pe care și-l descoperă mai devreme sau mai târziu.*

Bianca: **Dacă ai rămâne singură pe o insulă pustie și ai avea dreptul doar la trei lucruri de care să beneficiezi, ce ai alege?**

Georgiana: *Portul popular, la care nu aş renunța niciodată, hrană și cea mai bună prietenă cu care să petrec momente de neuitat.*

Bianca: **Ce fel de muzică preferi să asculți în timpul liber?**

Georgiana: *Ascult muzică populară și uneori muzică ușoară.*

Bianca: **Obişnuiești să mergi la biserică?**

Georgiana: *Da. Fac parte și din corul bisericii. Chiar mă consider o persoană credincioasă.*

Bianca: **Care ar fi primul lucru pe care ai vrea să-l schimbi în personalitatea ta?**

Georgiana: *Vorbesc prea mult și mi-aș dori să nu mă mai implic în orice discuție.*

Bianca: **Ce filme urmărești și care te-au impresionat cel mai mult?**

Georgiana: *De mică urmăresc seriale în limba spaniolă . Pot să spun că toate mă emoționează, pentru că sunt o fire sensibilă, dar cel care mi-a rămas în suflet este **O iubire de neuitat**.*

Bianca: **Cum decurge relația cu părinții tăi?**

Georgiana: *Ca în orice relație copil-părinte există divergențe minore, însă mereu mi-au fost aproape, m-au susținut în tot și m-au sfătuit întotdeauna de bine, de aceea îi respect și îi iubesc nespus de mult.*

Bianca: **În încheiere ai putea să le transmiți cititorilor câteva cuvinte care să îi îndrume în viitor?**

Georgiana: *Deși nu sunt o persoană care a absolvit școala vieții, i-aș sfătui să fie optimiști, perseverenți și niciodată să nu renunțe la visele lor.*

de Balea Bianca-Ioana
clasa a VI-a A
Prof. Ionela Cristian

Debut literar

A venit primăvara

Primăvara a venit,
Tot în jur e fericit.
Grădinile au înflorit,
Copilașii bucuroși.

Ghiociei au înflorit,
Floricele pe câmpii.
Pârâiașe izvorașe,
Susura iar bucuroase.

Păsările au venit,
Copilașii buni la suflet.
Ghiociei adun în coș,
Primăvara bucuroși.

Sidonia Voișan
clasa a-IV-a D

Vara

Cu cireșe la urechi,
Roșii și perechi-perechi,
Vara vine
La oricine.

Sună clopoțelul tare,
C-a sosit vacanța mare.
Școala nu se bucură....
Doar rămâne singură.

Suie, suie căraruie
Sus pe munții cei semeți
Cu fete și băieți.

Și în marea cea cu soare,
Valuri mii, nerăbdătoare,
S-au gătit, ca să ne facă
Jucării din stropi de apă.

Filip Mădălin Lița
clasa a IV-a D

Vara

Cu firea ei cea arzătoare,
Sosit-a vara înapoi.
Toți pomii sunt în sărbătoare,
În tei stă floare lângă floare...
E dulce vară pe la noi.

Când dimineața se ivește
Din al văzduhurilor fund,
Tot câmpul parcă-ntinerește,
Iar, deșteptată de pe prund,
Cireada satului pornește.

În urma ei un roi de grauri,
Ca niște valuri cenușii,
S-amestecă prin bălării.
S-așează-n coarne pe la tauri,
Fac fel de fel de nebunii.

Până ce-n zarea depărtată
Spre lacul trist se pun pe drum,
Și cum se duce acum ș-acum
Se mai zăresc încă o dată
Ca rămășița unui fum.

Vicențiu Tudosie
clasa a-IV-a D

Mama

De câte ori sunt tristă,
Vine cu mâinile de catifea
Și prin cuvinte calde, line
S-apropie de fruntea mea.

Îmi povestește o-ntâmplare
Sau, poate, o poveste veche.
Asemănare mama n-are
Căci mama e fără pereche.

Atunci când vine primăvara
Cu visul și candoarea ei,
Eu voi culege pentru mama
Din iarbă primii ghiociei.

Paula Lungariu
clasa a-IV-a D

Adio, doamnă învățătoare

Parcă ieri ne-am adunat,
Pe-a școlii ușă am intrat,
Cu pași repezi și grăbiți,
Emotivi și fericiți.

Astăzi suntem iar aici,
Nu mai suntem doar pitici,
Din boboci am crescut mari,
Nu mai suntem preșcolari.

Ochii noștri lăcrimează,
Fața tristețe trădează,
Că noi azi ne despărțim,
De aceea ce-o iubim.

Ne-a învățat să citim,
În viață oameni să fim.
Patru ani ne-a ocrotit
Și pe toți ea ne-a iubit.

Astăzi noi ne despărțim,
Pentru tot vă mulțumim,
S-aveți numai sănătate,
Pace și noroc în toate!

GĂINAR ANDRA SILVIA
clasa a IV-a B

Norulețul

Norulețul plimbăreț
Este nostim și glumeț.
Zboară peste mări și țări
Și varsă ploaie pe nări.
Îl zorește soarele:
- Varsă-ți buzunarele!
Ploaia cea ascunsă-n ele
E așteptată pe vâlcele.

MIHALACHE ADRIANA,
clasa a III- a B

Cățelușă mea

Sisi e cățelușă mea
Și mă joc mereu cu ea.
Sisi are părul creț,
Parc-ar fi un pufuleț.

Sisi e foarte draguță,
Veselă și jucăușă.
Iar când o privesc,
Pe loc mă-nveselesc.

ANDREI ACHIMESCU
cls aIII-a B

Vestitorul primăverii

Am văzut azi, în zăpadă,
Un bob mic și vreau să-l
vadă

Toată lumea ce mi-e
dragă!

Deci m-am aplecat îndată,
M-am apropiat de el,
Am tras încet, ușurel,
Dar nu s-a lăsat defel,
Căci era un ghiocel!

ROBERT FRÂNCU
Cls a III-a B

Primavara a sosit

Primavara mult dorită
De noi toți este primită,
Zarzării sunt toți în floare,
Îmbrăcați de sărbătoare.

Albinața lucrătoare
Zboară din floare în floare,
Fluturii cu miile
Veselesc câmpiile.

Rândunica a venit,
Cuibușorul și-a clădit
Firișor cu firișor,
Pentru al său pușor.

MAFTEI ALEXANDRA
Clasa a III-a B

Fluturașul

În grădina cu mult soare
Fluturașul vesel zboară.
Mai spre seară, obosit,
Pe-o narcisă-a poposit.

Eu încerc să mă apropiu
După ce-și închide ochii,
El doarme netulburat,
Visează că-i legănat.

MIHAI POPOVICI
Clasa a III-a B

LACRIMILE CERULUI

Pe bolta cerească se-mprăștie grâul;
Viscolul adună frunze uscate -
Parcă ar vrea să le strângă-n grămezi,
Dar n-are nicidecum șanse.

Deodată, un sunet străpunge văzduhul!
De sus până jos se vede lumina!
Oamenii speriați fug în căsuțe,
Doar eu o privesc până se stinge.

Apare o lacrimă, apare a doua.
Apare-o mulțime care mă-nvăluie!
Cerul plânge cu suspine,
Cerul plânge spre pământ!

Stropii mari de apă ai cerului
Împrejurul meu dansează -
Nu le pasă de mine,
Nu le pasă de lume!

Așa sunt ele mereu, lacrimi ale cerului,
Care vin și pleacă, și pleacă și vin...
Indiferente. Nu le pasă că eu
Rămân în urma lor, privind...

DĂNILĂ-PETRA MĂDĂLINA, clasa a VIII-a D
Prof. Bădescu Lacrima-Johanna

SATUL MEU

Pe Valea Sebeșului,
La poalele Gorganului
Este-un sat cu dealuri mici
Unde-au trăit ai mei bunici.

Unde locuiesc și eu
Cu părinții și fratele meu.
Sătuleț cu oameni buni
Mulți plecat-au prin străini.

Sătuleț cu oameni tari
Toată lumea-i cu dușmani.
Și pe noi ne dușmănesc
Cei care nu prea muncesc.

Dar ai mei m-au învățat
Să trăiesc fără păcat,
Pe toți să îi respect
Chiar dacă nu mă iubesc.

Cât e lume pe sub soare
Dumnezeu este mai mare.
El ne ceartă când greșim,
Ne ajută când iubim.

Bejenaru Ana Elena, clasa a V-a A
Prof. Bădescu Lacrima-Johanna

SUB CER DE MAI

Sub cer de mai,
Globul auriu își trimite spre noi
Razele-i blânde să ne încălzească,
Iar norii ușori și pufoși, uneori
Ploi calde, ca iarba să crească.

Sub cer de mai,
Copacii-și îmbracă haina de nuntă
Și-alai de albine sosește zumzăind
Și din dulce nectar se înfruptă.

Sub cer de mai,
Privighetori cu viers duios ne încântă

Și trandafiri și liliac
Cu parfumul lor ne-nveșmântă.

Sub cer de mai,
Pe pajiști, voioșii miei zburdă
Și-n jocuri zglobii
Poznașii copii se avântă.

Sub cerul de mai
Mă simt ca în rai.

Ana Florea, clasa a VII-a D
Prof. Bădescu Lacrima-Johanna

Scoala pentru noi

Tibu Andrei
Clasa a IV-a B

Școala este casa noastră
Și e mare și frumoasă,
Aici noi învățăm
În viață să ne purtăm.

Dimineața ne-adunăm,
Bucuroși noi discutăm,
Ne jucăm în curtea mare
De e nor sau de e soare.

Din clasa-ntâi primară,
Când ne-am văzut prima oară
Și la drum noi am pornit
Prietenii buni am devenit.

Iar cea care-ne-nvăță
Și mereu ne dă povață
Căreia îi dau o floare
Este doamna-nvățătoare.

Albul imaculat al vestitorului

Trezită la viață, natura s-a îmbrăcat în verde - crud. Cerul de primăvară plutea pe apele aurii ale văzduhului.

La marginea pădurii, un ghiocel plâpând și rușinos, abia răsărit, dorea să afle legenda albului imaculat al petalelor sale. A întrebat toate florile, dar niciuna nu-i știa povestea. Un bătrân trandafir roșiatic, din de ghiocelul care spera albe și s-a oferit bucuros. Astfel, începu răgușit: în urmă, toate florile bună înțelegere, într-o zi, după o ploaie caldă curcubeul. Pentru că o în acea poieniță, s-a nemaipomenit. Toate culorile curcubeului, nou, pe neașteptate. În adăposteau, ghiocelii și urmă. Picuri de ploaie culori ale petalelor catifelate, astfel și-au recăpătat albul pur.

Seara se lăsa încet, liniștea domnea peste natură. Printre norii pufoși, soarele se ascundea încet în asfințit, iar policandru de aur apărea pe cerul senin, aprinzând becuri mici. Noaptea era deasă... Atâta liniște !!! Un ghiocel plâpând, la marginea pădurii, visa înainte.

ANCA ȘUTEU
Clasa a VII-a B
Prof.coord. Ionela Cristian

Prima zi din viața de școlar

“Trezește-te, azi începe școala!”

Glasul acesta îl cunoșteam de undeva. Parcă venea de undeva din depărtare. De unde oare?

Apoi, am deschis ochii... Da, asta era! Începea școala!

Multe zile am visat cu ochii deschiși la acest lucru. Am fost în oraș cu mama și mi-am ales ghiozdanul, cel mai frumos dintre toate. Alături de ea am cumpărat caiete, penar, culori, coperți de cărți și multe altele despre care nu înțelegeam cum le voi folosi. Am ales hainele cu grijă, pantofii, chiar și fundițele pentru codițe. Totul trebuia să fie perfect!

Și iată! Începea!

Acum îmi amintesc cu drag de acea zi. Bucuria, nerăbdarea, drumul până la școală, curtea plină de copii, lor cristaline, dascălii sărbătore, vocea care străpungea nostru, totul altfel imaginat.

Simțeam o inimă bătea să-mi picioarele abia mă îmi tremurau. Era

Dar cea mai am simțit-o când am am așezat în bancă. meu! Aici voi sta Aici viața mea se va pe bancă cărțile care minunile lumii și îmi cunoașterii. Inima bucurie, iar eu vesele în urechi.

Pe doamna învățătoare am găsit-o în spatele catedrei, zâmbindu-ne. Acest zâmbet ne dădea curaj, ne liniștea emoția, ne făcea să ne simțim mai mari, mai voinici, ne deschidea parcă ușile universului.

Și astăzi, când văd acel zâmbet pe chipul ei, îmi amintesc cu plăcere de prima zi din viața de școlar și în stomac simt fluturași.

fericire lăuntrică, spargă pieptul, țineau, iar mâinile minunat!

puternică emoție intrat în clasă și m-Aici va fi locul viitorii patru ani! schimba! Am găsit îmi vor arăta vor dăruia magia îmi cânta de auzeam triluri

Pe-un vârf de munte

Este luna lui brumar. Cerul plumburiu, acoperit de nori furioși, învâluie piscul muntelui bătrân.

Negurile se lasă, perdeluind zărilor. Pădurile sunt foarte dese, lăsând totuși să pătrundă ploaia rece și subțire. Cerul greoi pare de bumbac. Frunzele ruginii cad, strecurându-se ca o șoptă, legănate ca o bărcuță lovită din toate părțile de necruțătoarele valuri, apoi se așază pe un lăvicer deasupra căruia vântul aleargă grabit. Stejarii cu crengi noduroase așteaptă, dârdâind de frig, hainele noi ale primăverii, dar un strat gros de brumă argintie îi înveșmântează în ținută de bal. Soarele mai zâmbește rareori, cu dinți de cristal, doar ca să încălzească creștetul muntelui.

Însă... plapuma de gheață groasă și albă a geroasei ierni își face apariția mai devreme decât oricând, obligând-o pe batrâna toamnă să părăsească în grabă ținutul. Animalele sălbatice tremură de frig prin vizuinele din inima pădurii, temându-se de norii fumurii, goniți de vânturile din înălțimi.

Așa întâmpină muntele toamna tristă, cu vânturi tânguitoare care lovesc aspru, ca un bici.

Irimie Claudia
Cls. a VII-a B
Prof.coord. Ionela Cristian

ÎN SPRE MUNTII

Vântul se izbea puternic de fețele noastre. Fulgii reci de nea zburau agitați și ei printre aripile vântului. Fața mea avea o culoare de un roșu puternic – eram îmbujorată!? Probabil pentru prima oară. Dar nu de bucurie sau febră, ci pentru faptul că vântul era mai rece decât în alte zile.

Ar fi fost convenabil dacă mașinile părinților ne-ar fi urcat până la cabana din vârful muntelui. Acum aveam impresia că după nesfârșitele dispute de la școală, doamna profesoară și colegii îmi dădeau dreptate. În sfârșit! Zgribuleau toți de frig. Erau caraghioși, arătau ca niște „pinguini de vară”. Cu geți groase, bocanci cu platforma înaltă și mâinile îndepărtate de corp, se uitau cu ciudă la vârful muntelui - vârful până la care mai aveam de urcat.

În pofida frigului care pusese stăpânire pe mine, cu nasul înghețat, admiram panorama ce defila prin fața noastră. Aș fi dorit să fac niște poze, dar camera nu ar fi rezistat. Nuuu, nici gând.

Partea interesantă era că totul era de un alb imaculat. Îmi place albul. Zăpada aspră zăcea sclipitoare, neatinsă. Un loc perfect pentru îngerașii în zăpadă...

Brazii arătau ca mult doritul brad de Crăciun. Nu mai aveau nevoie de nimic. Neaua îi acoperea în întregime. Fluturii pufoși de pe vârfurile crengilor păreau globulețe de argint. Beteală era un alt strat de zăpadă, mai gros de data aceasta. Iar ca stea, în vârful bradului, un fulg mare, strălucitor, se lăfăia mândru. Cam așa arătau brazii din jur. Cerul, în schimb, nu era o splendoare. Era de un albastru deschis, vag. Se spune într-o veche legendă, pe care am auzit-o de la draga mea învățătoare, că norișorii cerului au căzut pe pământ sub forma fulgilor de zăpadă și s-au așezat mulți, mulți la un loc, până au format munți de zăpadă. Asta mă fascina de fiecare dată când auzeam legenda. Mulți spuneau că e doar o superstiție, iar eu nu m-am obosit să caut un detaliu științific cum că ar fi adevărat. Peste câteva minute de visare la frumoasa legendă și încercări nenumărate de a găsi o explicație concretă a ei, am simțit cum corpul meu era afundat în întregime. Nu știam ce se întâmplase...

Mi-a luat câteva minute să îmi dau seama unde mă aflu, de ce mă simt paralizată, de ce aud râsete în jurul meu și tot felul de glume stupide, care poate îmi erau adresate mie. Nenorocire: visătoarea Mădălina zăcea în zăpadă. Am căzut. Din nou! Degeaba încercam eu să fac din aceasta o întâmplare obișnuită, că nu era de folos. Tot ce puteam face era haz de necaz. De necazul meu, bineînțeles! Toată lumea știa că am două picioare strâmbe când vine vorba de echilibru și o neatenție de invidiat. Spus la modul cel mai serios.

O făcusem din nou lată. Bine, măcar, că am ridicat puțin moralul celorlalți. Chiar dacă glumeau pe seama mea. La asta mă pricep de minune: să fac lumea să râdă. De mine, mai exact!

În cele din urmă, m-am ridicat și am mers mai departe. Eram mai mult ca sigură că atunci când hainele mele vor intra în contact cu căldura din cabană, o să fiu chiar eu un pinguin. Unul learcă.

La urma urmelor, drumul parcurs nu a fost chiar un film de groază. Mai ales când la cabană ne aștepta un ceai fierbinte!

Dănilă-Petra Mădălina, clasa a VIII-a D

Prof. Bădescu Lacrima-Johanna

ÎN PAUZĂ

În sfârșit! Crezusem că afurisitul de clopoțel nu avea să mai sune, iar eu nu mai aveam să mai ies de la chinul orei de fizică. Nu îmi place fizica. Niciodată nu mi-a plăcut. Cum aveam eu să trec cu bine anul acesta cu un profesor nou?

Am iese pe hol, la dulăpiorul meu, căutând pachetul cu mâncare, având impresia că Miriam, guvernanta mea de toate zilele, a uitat să îl pună. După câteva secunde de nedumerire, săculețul albastru îmi flutura deasupra nasului în mâna Joanei care făcea haz de necazul meu.

– Impresia că Miriam a uitat de stomacul tău? întreabă Joana râzând.

– Mda, i-am răspuns smulgându-i pachetul din mână.

Ne îndreptam spre sala de mese când alte doua fete veneau spre noi. Nu aveau de gând să se ferească din drum. Era obiceiul prost al surorilor Sam și Hailey, prietenele mele. Dar oare erau ele? Nu, în niciun caz. Ele se îmbracă mereu diferit și total împotriva regulamentului școlar, pe când acestea erau îmbrăcate identic, cu uniforma școlii: cămașa albă, lungă ce seamănă mai degrabă cu bluza unui raper, fusta scurtă în carouri negru-albastru și șosete lungi până la genunchi.

– Surpriză!! exclamă cele două.

Da, chiar ele erau – Sam și Hailey.

– Toate hainele din dulap sunt la spălătorie? întreabă Joana uimită.

– Nu, spuse Sam râzând, ora de cultură civică...

– Ni s-a promis o notă bună pentru asta! o întrerupse Hailey.

Atentă la cele trei fete de lângă mine, când am vrut să o iau din loc am simțit o izbitură puternică, apoi... capul pe podeaua rece...

Am simțit o lumină puternică ce îmi bătea în ochi și se pare că cel care a pus-o nu avea de gând să o îndepărteze. Mi-a luat câteva clipe până mi-am dat seama unde sunt și ce fac. Zăceam pe o targă, în sala asistentelor. La școală. N-ar fi fost prima dată când mă trezeam acolo plângând de la o julitură, dar acum mă aflu pe o targă și nu eram rănită.

Un băiat cu chipul măsliniu, părul brunet cu bretonul atârându-i pe frunte și ochii de un albastru adânc și puternic își cerea mii de scuze, dar nu știam de ce. Tot ce îmi puteam aminti este că am căzut. Și atât. Am dedus că acel băiat m-a izbit de am căzut lată. Joana, Sam și Hailey se aflau în jurul meu, întrebându-mă tot felul de lucruri, exact ca și Miriam când mă simțeam rău. Într-un final am ieșit din cabinetul asistentelor și mă îndreptam spre sala de clasă, la ora de dirigiență.

Dănilă-Petra Mădălina, clasa a VIII-a D

Prof. Bădescu Lacrima-Johanna

Ansamblul Mugurii Petreștiului - mesager al tradițiilor și dansurilor populare

" Cel care nu se întoarce din drum ajunge departe." (Proverb).

Totul a început acum patru ani, în anul 2008, când profesorul de dansuri populare Maier Ioan a vizitat Școala cu clasele I-VIII Petrești și a propus înființarea unei echipe de dansuri populare, specifice zonei. Așa a luat naștere ansamblul " Mugurii Petreștiului."

Cu multă muncă și seriozitate am reușit ca, după nici un an, să participăm la un concurs, la Blaj, de unde am adus Premiul I și Diploma de Excelență. Au urmat multe alte prezentări atât în cadrul școlii, cât și în afara localității.

În vara anului 2010 am ajuns în Moldova, la Dorohoi, în cadrul unui Festival- Concurs, unde am concurat cu formații din toate colțurile țării. Am reușit să venim și de acolo cu fruntea sus și cu Premiul III.

În cursul anilor 2010- 2011 au avut loc mai multe festivaluri și concursuri la care am participat cu mare însuflețire . Am fost și la Apahida, lângă Cluj, la Festivalul- Concurs "Prin tradiții... spre identitate", aducând acasă Premiul Special al Juriului. Obiceiul străbun al Șezătorii a impresionat juriul prin autenticitate și valoare estetică, iar prezentarea costumelor populare a fost răsplătită cu Premiul I.

De asemenea, am avut onoarea să participăm la mai multe spectacole la Alba Iulia. Anul trecut am fost la Corabia, unde ne- am prezentat excelent și am adus acasă, în Ardeal, trofeul "Floare de Tei".

Am văzut și vedem cât de grea este munca, dar, formând o echipă trainică, nu ținem cont de dificultăți, ci numai de momentele frumoase. Am învățat să lăsăm unii de la alții, să fim înțelegători și să ne acceptăm cu bune și cu rele. Ce repede trec anii!....., însă alte generații fragede ne ajung cu pași repezi și duc, ce am început noi, mai departe, cu mândrie .

Ansamblul de dansuri populare "Mugurii Petreștiului" valorifică frumusețea tradițiilor și obiceiurilor populare, reușind să înfrumusețeze viața celor care prețuiesc folclorul românesc.

**Realizat de Georgiana Suciu
Clasa a VI-a A
Prof. Cristian Ionela**

Festivalul - Concurs "Prin tradiții... spre identitate" Apahida, 2012

Prezentarea ansamblului „Mugurii Petreștiului” În așteptare..., admirând pe alții.

Finalul dansului „Fetele de la Căpâlna”

Învârte-te, mândro, roată !

Bate bine la podele/ Să sară praful din ele!

Tradiții și obiceiuri

Într-o lume a informatizării, a vitezei și a noului de cele mai multe ori adevăratele valori culturale și spirituale, comori inestimabile ale unui popor, încep să se piardă sau sunt date uitării.

De aceea, noi, cadrele didactice de la secția germană din Petrești, Onofrei Verona Bota Violeta, Neagu Ioana și Petra Elena, împreună cu elevii nostri, deși în mare parte doar în calitate de reprezentanți ai etniei germane, dorim să păstrăm și să ducem mai departe o tradiție care nu doar ne umple sufletele de bucurie, dar ne face să fim mai buni.

Prin abordarea și altor proiecte precum: Erntedankfest/Ziua recoltei; Lanternenfest/Defilarea lampioanelor; Advent; Weihnachtsfest/Crăciunul; Fasching/Balul mascat; 8.März/8 Martie; Osterfest/Paștele; Muttertag/Ziua mamei, nu s-a dorit o schimbare majoră a percepțiilor naționale asupra tradițiilor, obiceiurilor și folclorului românesc, ci o sensibilizare a noastră, a tuturor, o abordare diferită a acestor teme.

Weihnachtsfest/Crăciunul

Osterbasar/Târgul de Paști

Muttertag/Ziua mamei

BEING IN YOUR PARENTS' SHOES

I

Today is the day in which me and my parents have decided to make a bet, we change roles, simply I will be the parent and mum and dad will be my children.

Finally, the power is in my hands!!! From this moment, for three days, I will decide what can be done or not. My parents...oops! My children think that I, their son, father in this case, will fall under the ordeal of an adult's responsibilities and I, father, say that they will have to face the school problems and lessons.

The race starts....On the first day I woke up at six o'clock in the morning, I went in the bathroom, I looked in the mirror and...Oh my God! There was a lot of hair on my face and I didn't know how to shave myself...And I lost twenty minutes to do this. After that, I had to prepare breakfast for me and my children. I went to work by bus and my children went to school, they had lessons until three o'clock in the afternoon. The first day in the office was awful, I didn't understand anything about work, I didn't know software and I deleted all files...it would have been better if I had stayed at home! For the children it was the same, they didn't remember anything about Math, Romanian and History and they took a beautiful three in all subjects.

When I came back home, the children were lying in the sofa and they were watching TV, I was angry with them because they knew that they were not allowed to watch TV and to go out, only after they did their lessons.

Evening came and it was time to prepare dinner, but I didn't know to cook, I put the eggs in the microwave and the eggs exploded, the pasta in the hot water became like glue.

On the second day, the things at work and school remained the same, I was lying in the sofa when my father (my son) asked me if he could go to a party in the evening, but I refused because the teachers told me about the poor marks.

On the last day, me and my parents admitted that no one could win the bet and we really gave it up.

I have learned that it is not as simple as it seems to be. My father and my mother admitted, too, that being a student is much harder than they thought. However, it is extremely difficult to be a parent...oh, God...and I was over the moon when we made that bet. I really thought that my parents would be overwhelmed with homework and so on...but when I went to work and I had such a rough day, I thought I was going to die. At that point, I really wished I was a kid again. Then I said to myself that I could face it. Then again I said I couldn't. I felt very ashamed when mother told me that I was a parent for some days but she was and would be for a lifetime.

They really love me if they do so many sacrifices for me and my brother. If it happens to be sad, they suffer, too, because I am in this mood. I think that only a parent can do anything for his kid with no condition at all. I don't want to be a parent now, I feel that it will involve giving up to a lot of good things, such as friends, going out in the evening, hard work, making money each and every month irrespective of the circumstances and so on. Now I can say that I appreciate my parents for what they do for me, I appreciate them for everything...

VOICILAS DAVID
CLASA a VIII-a A
Prof. TRIF SORINA

II

Childhood is the golden age. I still remember the happy times when I played with my friends, being the mom and dad as we took the big shoes of my father and I went to work, then returned home with leaves and nuts, our money. I wanted very much to become an adult, but I understood that this would take time, time that passes like water sometimes quickly and sometimes slowly, it never stands still.

Other priorities now are to learn, to have fun but that does not mean I can't play. My father came in one day:

"Can I go to a party tonight? I was invited to my new colleague in our class a few days ago".

"Know about... hmm, I'm sorry but until you get to know him better I don't let you go."

"But he's a good boy."

"Son, everybody wants something nice especially when we live in a dangerous world, tests are waiting everywhere. It's for your own good."

"But ...?"

"No but, now you are in your room and learn for tomorrow!"

"You are ruining my life" I said and I went down the stairs.

Staying in bed and thinking, I said, "Oh, if I could be in my parents' shoes, I would show only a difference between learning all day and going to a party, they were not children or what?"

In front of my black bed, I got up suddenly in my father's shoes literally. I was confused why it happened, it took me a few minutes to see... A child was running down the stairs:

"Uh, uh, uh the shoe is that?"

"What, are you all right, dad?"

"Dad?"

"Yes, you?"

"Nothing."

"Hey Dad a new colleague invited me to his house for a party but before you said no, he's nice."

"You are to be me, too, it's father's time to show him what it means to go to a party."

"Well."

"Well?"

"Yes, why not?"

"OK. I'm gone."

Two hours passed and it was 12. I went in search of son. First I took the car. I was driving through all the columns. I was lucky because there was much traffic and suddenly there was father in the middle of the road, crying.

"What happened?"

"I was beaten."

"What is happening? What a dream ... my father was right about what could happen to me. Dad came into the room, I jumped in his arms and I said thanks ...

Being an adult means a lot of responsibility and now I know how difficult it is to be a parent. With me it is hard to be parent ... and I got that from my dream.

ONETIU ALEXANDRU
CLASA A VIII-A
Prof. TRIF SORINA

III

Hi, my name is Sorina. I am twelve and I am in the fifth class. I have long, blonde hair and brown eyes. I have two parents who are absolutely wonderful. Each time, at any time, every day, they help me. They give me good advice. I have a brother. I am proud of him. He helps me when I fail. We are very close, so we do not fight.

I have to tell you that for me family is very important. Without it I don't know what I would do.

Without a father who always helps me, without mother who takes care of me day by day, without my brother ... I am always encouraged by him.

I stay sometimes and I think what hard it is to be a parent. Every day to go at work, to cook, to take care of the children, to clean up, to pay the bills. It is a lot to consider! I found out that when you are young, you want to be an adult but then when you grow, you want to be young again. I now see the album with photos and I remember the special moments of my life.

I am thinking now about how my program will be if I am a grown up for a day.

"It is half past six. I get up from the bed, I make a coffee, because I am very sleepy and I make sandwiches for the child's breakfast.

After that I wake Jim up and help him dress up. We have breakfast and then he goes to school and I go shopping.

It is now eleven o'clock, I come back home and I start to clean the house. In the afternoon we have lunch. Jim does homework and I cook dinner. My husband watches TV. We talk about how our day was.

In the evening, we have dinner, we watch a movie and we go to sleep."

I think that it is very hard to wake up early every morning because you are sleepy. Maybe you don't want to go shopping or to cook. My program like this is really hard, although there are many interesting things to happen. Different things can happen when you are a parent: you may be in a situation when you have to decide very quickly about a thing or some situations, when you feel weak even if you are a parent.

I think that for parents it is a great responsibility. We, as kids, are allowed to make mistakes. What about our parents? Whenever they do something wrong, we shout at them, we tell them about their mistake. Poor of them! They must be models for us but they are human beings, too, so they make mistakes sometimes. When we argue, they must be there to help us. When we need something, they must be there to give us what we need. If they are tired, they must not show that. They must do many, many things for us. Sometimes I feel pity for them.

In conclusion, I understand how much our parents love us if they do all these things for us. We are their life, because they always do these things for us and they never change! They are models for us. We are their treasures. They live all their life for us. So, it's hard to be an adult. And I do not wait to become one.

I prefer to be a child for as much time as I can.

NEGREA SORINA
CLASA A V-A
Prof. TRIF SORINA

Eseul *Daydreaming of my future* i-a adus Mădălinei premiul II la concursul Best English Speaking Teens.

Daydreaming of my future

It is said that we can dream about the future but we cannot create it the way we want it to be because mind and future could change any minute. Staying in bed for two hours, one Sunday morning and thinking about my future, I realised how quickly I changed my mind concerning my future. My dream future is very tangled.

First of all I wanted to become a doctor. I knew that I'll become one when I was five years old, then when I grew older I wanted to become a teacher, then in the 6th grade I wanted to be a singer and now in the 7th grade I would like to become a psychologist but I'm still thinking about becoming a singer, too, to be a doctor and to teach, so I can't decide what I'm going to do. Nevertheless, now I should be thinking about things like what I'm going to do when I finish school. I spend a lot of time thinking about this, too. When I finish school, I would like to go to Brückental highschool to study German and then, when I finish my German studies I would like to study psychology and if I have time I'm going to do something about music, too. I'm afraid I will be too old to start singing when I finish college and I really like singing and writing songs. I already have a guitar and I'm in a band. If this band becomes famous I will have a lot of work in the future.

On the one hand it would be great if I could have all these jobs, but on the other hand I have to think about how much energy I have to invest and it's not easy to have two jobs. My mom has two jobs and she is very tired, sometimes she gets angry if she does not finish some important things. Therefore, I should stop and think about the way things would be for me, if I want to have three jobs. And this is the reason why I change my mind all the time, trying to make the right decision because my job should not only be pleasant but also money making. When we are little we do not see how much we need to have money. Our parents make sure we have everything we need, but they struggle a lot to make everything happen for us. All in all, daydreaming about future on a Sunday morning could "wake us up" from sleeping throughout life without taking a moment to think about what we really want so that we could make our dream come true.

Dănilă – Petra Mădălina
Coordonator: Țîrcu Florina
Școala cu cls. I-VIII Petrești

Extreme geografice europene

Denumirea continentului Europa provine de la cuvântul fenician “ereb” care înseamnă “apus de soare”. Așa spuneau fenicienii ținuturilor de la vest de Marea Egee, de unde porneau corabiile lor spre Marea Mediterană, față de Asia, care se situa la răsăritul Soarelui.

Altitudinea maximă este de 4807 m în vârful Mont Blac din Alpi, iar la limita dintre Europa și Asia se află vârful Elbrus, din Munții Caucazul Mare, de 5642 m.

Neavând scurgere în Oceanul Planetar, Marea Caspica este și cel mai mare lac de pe glob (371 800 km²).

Marea Caspică are cea mai puternică evaporație dintre mările globului (nivelul său scade cu 20 cm pe an); este situată la limita dintre Europa și Asia.

Marea Neagră este cea mai izolată mare a Oceanului Planetar, unica mare ce are două straturi de apă total diferite: la suprafață (până la 180-120 m) un strat cu o salinitate de 16-17%, relativ mai ușor, cu oxigen dizolvat, în care se dezvoltă viața, iar la adâncime (de la 180-200 m) un strat mai sărat (cu o salinitate de 21-22%), mai greu, cu hidrogen sulfurat, fără oxigen și lipsit de viață.

Cueva de Nerja este situată în Sudul Spaniei, în apropiere de orașul Malaga, în una din prelungirile sistemului muntos Cordilleras Moutathal.

Volga este cel mai lung fluviu din Europa, 3696 km, cu un debit mediu multianual la vărsare de 8000 m³/sec. (comparativ cu fluviul Dunărea 6490 m³/sec.).

Etna este vulcanul activ cu cea mai lungă perioadă de activitate- peste 6000 ani. Are altitudinea maximă de 3340 m, fiind cel mai înalt vulcan european.

Monaco este statul cu cea mai mare densitate a populației (16 548,7 loc/km², în 2004), principat pe coasta Mării Mediterane, situat pe un promotoriu axat pe prelungirile calcaroase ale Alpilor Maritimi, în apropierea orașului francez Nisa.

Vaticanul este cel mai mic stat de pe Glob (0,44 km²), cu cel mai redus număr de locuitori (921, în 2004); este, de fapt, un cartier din nord-vestul Romei, pe dreapta fluviului Tibru (Tevere), cu cea mai mare catedrală catolică din lume, Bazilica San Pietro. Aceasta are o cupolă de 33m, cu picturi de Michelangelo.

Rusia este cel mai întins stat de pe Glob, având o suprafață de 17075200 km², care se desfășoară pe două continente, de la Marea Baltică, la Oceanul Pacific.

Moscova, cu 10,5 milioane locuitori (2003), este cea mai mare aglomerație urbană din Europa; este orașul cu ieșire la cinci mări prin intermediul canalelor.

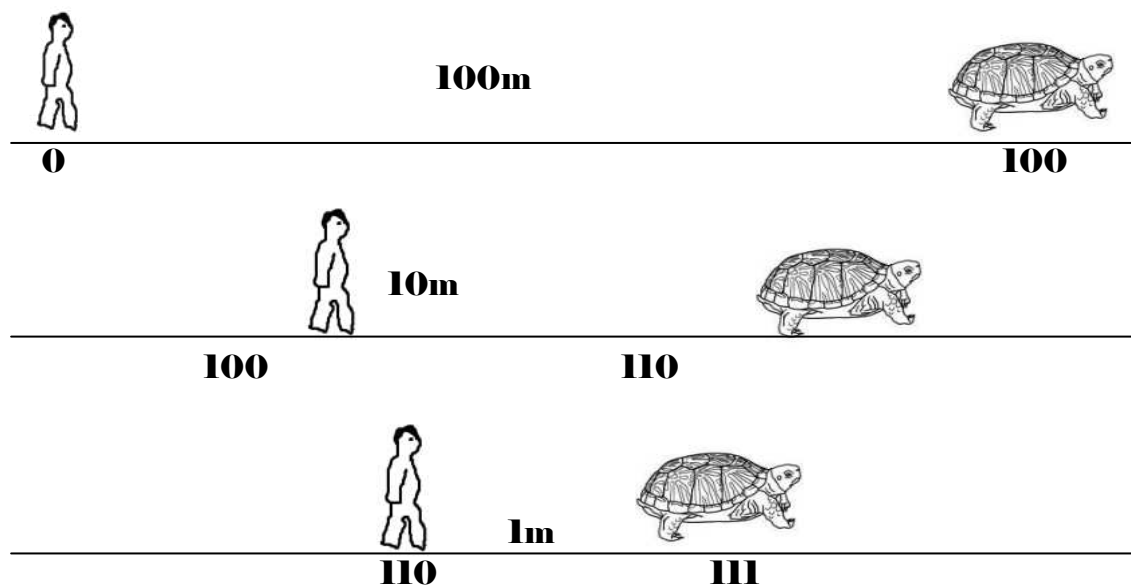
Floca Maria, VIII A
Prof. CIBU MARIA

Paradoxurile matematice

Paradoxurile lui Zenon

Cel de-al doilea paradox al lui Zenon, "Ahile și broasca țestoasă", încearcă să demonstreze concluzia conform căreia cel care aleargă mai repede nu îl va întrece niciodată pe cel care aleargă mai încet. Aceasta va fi susținută și de Aristotel în "Physica" două secole mai târziu. Să ne imaginăm o întrecere între celebrul atlet Ahile și un rival mai lent, transformat de legendă într-o broască țestoasă (la acea vreme broasca țestoasă era simbolul înțelepciunii). Să presupunem că Ahile are o viteză de două ori mai mare decât cea a țestoasei. Țestoasa are un avans de 1 km față de Ahile (acesta plecând din origine). Oricine va trage concluzia că peste 2 km Ahile va ajunge țestoasa.

Folosindu-se de paradoxul prezentat anterior, Zenon ne spune altceva: când Ahile ajunge la 1 km, țestoasa a ajuns la 1 km și jumătate, iar când Ahile ajunge la 1 km și jumătate, broasca a ajuns la 1 km și trei sferturi și așa mai departe, astfel că niciodată Ahile nu va reuși să întrecă broasca țestoasă.

Al treilea paradox, cunoscut ca fiind "paradoxul săgeții", ne spune că o săgeată aflată în mișcare între punctele A și B nu se află la un moment dat nici în punctul A, pentru că a plecat de acolo, nici în punctul B, că n-a ajuns încă acolo. Dacă reduci distanța AB la lungimea săgeții, înseamnă că săgeata este, de fapt, în repaus. Cum concluzia este evident falsă, este vorba de un paradox din domeniul logicii.

Motto: "În timp ce există indicii subtile despre infinit în lucrurile pe care le facem și le vedem, există de asemenea și paradoxuri profunde ce se află foarte aproape de suprafața lucrurilor" (Sir John D. Barrow).

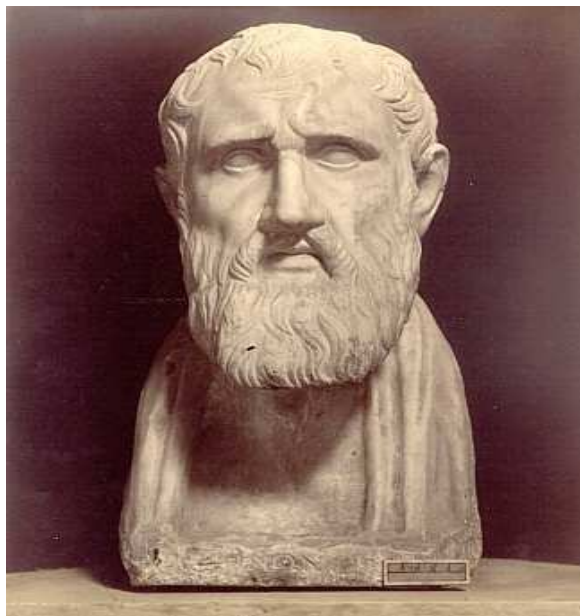
Paradoxurile sunt în strânsă legătură cu ceea ce noi numim infinit, temă ce i-a provocat deopotrivă pe teologi și pe oamenii de știință, care încearcă să hotărască dacă îl acceptăm sau îl respingem. Există infinit în natură sau reprezintă doar un număr foarte mare? Este real sau este doar ceva teoretic, este „prescurtarea” pentru nemărginit, pentru foarte mare sau foarte mic? Albert Einstein spunea: "Două lucruri sunt infinite: Universul și prostia umană, însă nu sunt sigur în legătură cu primul".

În această lume capricioasă, nimic nu este mai capricios decât faima postumă. Una din victimele cele mai remarcabile ale lipsei de judecată a posterității este eleatul Zeno. După ce a inventat patru argumente, toate nemăsurat de subtile și de profunde, majoritatea filozofilor care i-au urmat au spus despre el că este numai un șarlatan ingenios și că argumentele sale nu sunt decât niște sofisme. După două mii de ani de respingere continuă, aceste sofisme au fost repuse în drepturi, devenind temelia unei renașteri a matematicii prin tratarea conceptului de infinit...

Zenon a fost un filozof grec presocratic, din sudul Italiei, membru al școlii filozofice din Elea, întemeiată de Parmenide. Vă prezentăm în acest articol trei din cele mai cunoscute patru paradoxuri ale lui Zenon, unele dintre cele mai faimoase, mai durabile, mai șocante și mai interesante paradoxuri, formulate de filozoful eleat în anul 450 î.Hr.

Filozoful grec Zenon, discipol al lui Parmenide, a trăit în secolul al V-lea î. Hr. și ne-a lăsat moștenire câteva paradoxuri foarte profunde a căror rezolvare ne invită să medităm asupra noțiunilor de infinit și de mișcare. A fost numit de Aristotel fondatorul dialecticii (formă veche de găsire a adevărului, cunoscută și drept arta interlocuțiunii).

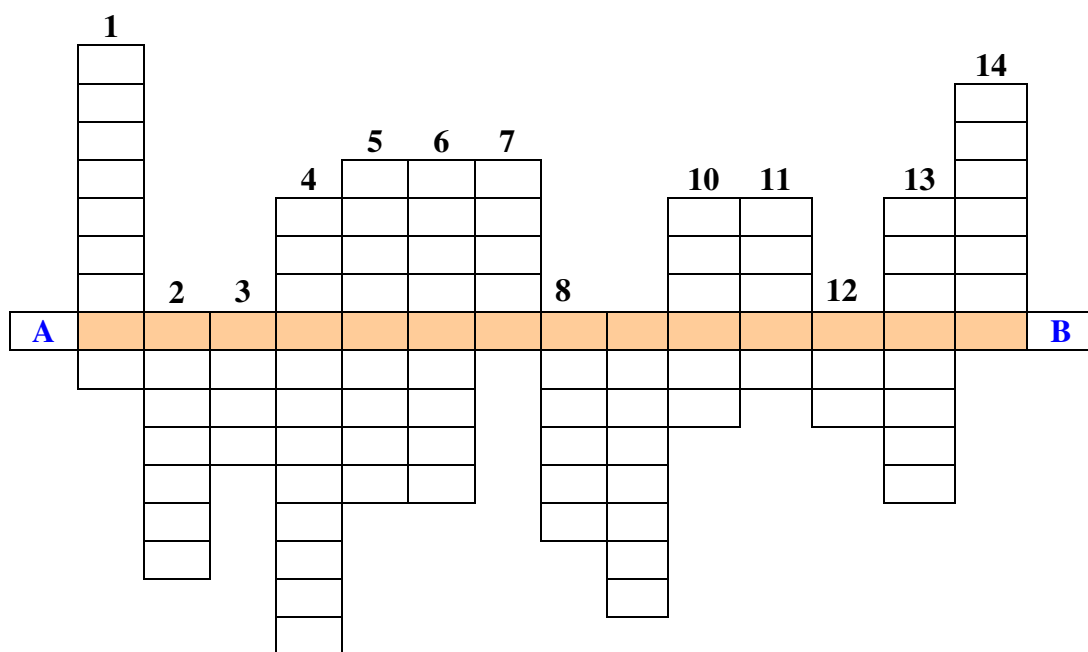
Zenon a formulat mai multe raționamente, cunoscute ca "Paradoxurile lui Zenon", pentru a susține ideile mentorului său Parmenide despre numere sau despre mișcare. **Paradoxurile sunt argumente aparent corecte care duc la concluzii ce sunt în mod evident false.** Provocarea este de a se descoperi ce anume s-a greșit în aceste raționamente. Niciuna dintre scrierile lui Zenon nu a ajuns în mod direct la noi, ci doar povestite și repovestite de alți filozofi greci. În acest articol vom enumera, după cum am menționat și la începutul articolului, pe cele mai cunoscute trei dintre acestea.

Argumentul încearcă să demonstreze că mișcarea dintr-un punct în altul este imposibilă. Un om pleacă de la borna ce indică 0 km la borna ce indică 1 km. Zenon spune: *Ca să parcurgă această distanță de un kilometru, omul parcurge mai întâi jumătate de kilometru (adică jumătate din distanța totală), apoi jumătate din distanța rămasă, apoi jumătate din distanța care i-a mai rămas și tot așa, astfel că niciodată nu va ajunge la final, pentru că această diviziune ar putea exista la infinit.* Încearca astfel Zenon să refuze ideea că există infinitul cu adevărat?

REBUS CHIMIC

Completează rebusul chimic și vei obține pe orizontala AB denumirea transformărilor chimice suferite de substanțe(două cuvinte).

1. Reacție de substituție;
2. Sodiul este un.....chimic;
- 3.....clorhidric;
4. Reacție chimică cu un singur reactant și cu doi sau mai mulți produși de reacție;
5. Reacțiile chimice au loc întrechimice;
6. Reacție chimică cu doi sau mai mulți reactanți care formează un singur produs de reacție;
7. Se regăsește în orice oxid metalic sau nemetalic;
- 8.C este simbolul;(nearticulat)
9. Primul element din sistemul periodic;
10. Reacție de dublă înlocuire;
- 11.În formula apei sunt doide hidrogen;
12. I este simbolul(neart.);
13. Substanțe care intr[în reacție(singular);
- 14.Substanțele chimice se simbolizează princhimice.

Cerc pedagogic limba engleză

Pe data de 4.05.2012 a avut loc cercul pedagogic de Limba Engleză în școala noastră. Elevii au pregătit multe poezii, 2 scenete ("Little Red Riding Hood" și "Hansel and Gretel"), dansuri, cântece, iar rezultatul a fost un spectacol plăcut.

Cei din clasa a III-a au interpretat sceneta "Little Red Riding Hood":

Spectacolul a fost continuat de elevii claselor a VIII-a și a IV-a, care au dansat:

Georgiana Petrescu ne-a încântat cu vocea ei minunată, interpretând cântece atât în limba engleză cât și în limba română, urmată de elevii claselor a IV-a A și B au recitat poezii pe tema cercului, "Lectura":

Elevii claselor V-VIII au interpretat sceneta “Hansel and Gretel”.

Prof. Trif Sorina
Prof. Tircu Florina

Activități desfășurate în cadrul bibliotecii 2011-2012

Biblioteca este un loc căutat și îndrăgit de elevi. Colecțiile bibliotecii sunt puse în valoare prin afișe, prin împrumut la domiciliu, împrumut la sala de clasă și sala de lectură din incinta bibliotecii.

Am organizat și sarbătorit ”Ziua internațională a bibliotecilor școlare”, vizite la bibliotecă, aniversări, ziua cărții. În primavara anului 2011 biblioteca s-a mutat în clădirea nouă a școlii, biblioteca cea veche devenind magazie pentru manualele școlare. Noua bibliotecă a fost dotată cu mobilier nou, mult mai spațioasă și primitoare. Mărturie stă numărul mare de elevi care frecventează biblioteca. Tot în cadrul bibliotecii avem un atelier de pictură și creație unde o grupă de elevi, de la cei mai mici până la cei mai mari, își petrec timpul liber, atât în vacanțe cât și în timpul anului școlar.

REVISTA ȘCOLII CU CLASELE I-VIII PETREȘTI – ZÂMBET DE SOARE

Munca depusă a fost încununată și de succes:

-Alexandru Marc - premiul al II-lea, la Festivalul Național de tradiții și obiceiuri populare "La Porțile Apusenilor", secțiunea icoane pe sticlă;

- Cioca Denisa, locul al II-lea, (VI A), Dumitrean Rebeca, locul al III-lea(VI A), Floca Cristina , mențiune(VI A) - la Festivalul de tradiții și obiceiuri populare "1 Decembrie 1918: Nu uita că ești român"

-Buta Iulia premiul I (V A) la Simpozionul de pictură "Tineri Artiști"

De remarcat este faptul că numărul elevilor care se implică în acest gen de activități crește în fiecare an.

Activități
extrașcolare
desfășurate
în cadrul
școlii

Activități extrașcolare desfășurate în cadrul școlii

Redactori coordonatori: prof. Bădescu Lacrima-Johanna, prof. Cristian Ionela, prof. Dărămuș Gheorghe, prof. Mara Simona-Ana, prof. Onofrei Verona-Maria, prof. Sentea Alexandru-Marcel

Tehnoredactori: Albu Nicolae, Albu Tudor, Miclea Radu, Morariu Ilie, Onețiu Alexandru, Pătruț Ioan, Schiau Nicolae, Vulcu Aurel,